

[Anker Jørgensen]

entere os om, hvad resultatet bliver. Det kunne være, at man kunne lære noget andre steder, hvis ikke man gør det samme andre steder. Det tror jeg egentlig man gør ganske mange steder.

Og så dette med World Master Games. Drivkraften i det var jo Venstre, og det var i hvert fald Herning, og som man ved, var det noget, der rundt omkring skabte megen utilfredshed, og den daværende borgmester blev efter det følgende kommunevalg ikke borgmester igen.

Og hr. Glønborg. Jamen det er da bare det, jeg siger, at når man beskærer kommunerne, som man gør det, og binder dem på hænder og fødder, så bliver det meget vanskeligere, det vil ingen kunne bestride, at prioritere, og det bliver måske nærmest umuligt, fordi det er så mange pligter, de under alle omstændigheder har.

Det var, hvad jeg sagde. Det bør hr. Glønborg erkende og så i øvrigt være med til at leve op til det, som hr. Glønborg selv har været med til at vedtage i Folketinget for et par uger siden.

Hr. Duetoft mente, vi var lidt tungnemme, og all right, det må vi så acceptere. Men befolkningen er jeg meget sikker på læser de tekster, vi nu har lagt frem her som en dagsorden. Den læser befolkningen på samme måde, som Socialdemokratiet har gjort det, og så er det altså store dele af den danske befolkning og kommunalpolitikere, der er tungnemme, for det kan efter min mening ikke forstås på anden måde. I må skrive et bedre dansk, hvis I mener, at folk skal kunne forstå det.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg er ked af, at hr. Duetoft har problemer med Socialdemokratiet og har været utilfreds med, at han adskillige gange er blevet kaldt på Folketingets talerstol for at give udtryk for CD's mening.

Jeg vil godt for mit eget vedkommende, i det omfang, jeg har haft mulighed for at følge debatten, sige, at jeg mener ikke, at hr. Duetoft har været én gang for meget på talerstolen i dag. Det har været velgørende hver gang at høre hr. Duetoft forsikre, at dagsordenen skal læses på en anden måde, end man umiddelbart er tilbøjelig til at gøre, og det vil sige, at det, vi i dag kan konstatere, er, at regeringen får vedtaget sin dagsorden – nogle vil måske endda kalde det sin afværgedagsorden – men den politiske realitet er, at der er et klart flertal i Folketin-

get for at vedstå de løfter, der er givet til de psykisk syge, til pensionisterne, til børnefamilierne af tidligere Folketing. Det betyder naturligvis, at det er umuligt at forestille sig, at vi ikke vil sikre kommunerne den fornødne økonomi, sådan at de har mulighed for i praksis at leve op til det.

Vi ser alle gerne det kommunale selvstyre. Vi ser alle gerne, at kommunerne har den mulighed for reel prioritering, som også ligger i forslaget stillet af regeringspartierne, Centrum-Demokraterne og andre partier, men det kræver, at de har den fornødne økonomi. Der er jo ikke meget ved at have valgmuligheder, hvis man ingen penge har til at gennemføre et rigtigt valg.

Derfor vil jeg gerne sige – selv om hr. Duetoft er meget fornærmet på Socialdemokraterne – at vi er vældigt glade for hr. Duetoft.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Når jeg er enig med de ordførere, der har indledt deres taler med, at det var et meget upraktisk tidspunkt at have debatten på, så hænger det sammen med, at vi er midt i et forhandlingsforløb.

Vi havde de første politiske møder med henholdsvis Kommunernes Landsforening den 12. marts og med Amdsrådsforeningen den 15. marts. Vi satte en række undersøgelsesarbejder i gang, vi bad embedsmandsgrupper klargøre det tekniske grundlag med henblik på, at vi i begyndelsen af maj gennem egentlige politiske forhandlinger kan nå frem til en aftale. Der er aftalt møder med såvel KL som Amdsrådsforeningen den 8. maj, den 14. maj, den 17. maj og den 28. maj. Det er fire møder i alt, to med hver af dem, og hvis det ikke er tilstrækkelig mange møder til at nå et resultat, så er vi villige til at gå ind i juni måned med henblik på at nå et resultat.

Og midt i det forløb, som jo er en forhandling, bl.a. fordi vi skal være sikre på, at vi er enige om det grundlag, vi forhandler på, kan man selvfølgelig ikke fra Folketingets talerstol midt i det hele skitsere de kompromiser, der måske er nødt til at indgå i selve forhandlingsprocessen. Det ved enhver, der har forhandlet, og derfor er det så ubelejligt at have debatten i dag.

Men fru Lilli Gyldenkilde har selvfølgelig ret i, at det er Folketingets ret at få en debat. Fru Lilli Gyldenkilde har også ret i, at ethvert folke-